คำวินิจฉัยของ นายอุระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕/๒๕๔๓ **วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓**

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า กลุ่มผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภายื่นคำร้องต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ส่งเรื่องพร้อมความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา สืบเนื่องมาจากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ โดยมีคู่มือการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามอบให้ผู้สมัคร ซึ่งคู่มือดังกล่าวมิได้อธิบายคำว่า "เป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ (๑๑) ไว้แต่อย่างใด ทำให้ผู้สมัคร เข้าใจว่าตนไม่มีลักษณะต้องห้าม หลังจากปิดการรับสมัครครบ ๗ วัน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้มีหนังสือแจ้งผู้สมัครแต่ละรายว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งตรวจสอบเอกสารหลักฐานการสมัครของผู้สมัครแต่ละรายแล้ว เห็นว่าเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมา คณะกรรมการการเลือกตั้งตีความ คำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" หมายความรวมถึง กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย กรรมการอิสลามประจำจังหวัด กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กรรมการการประถมศึกษาจังหวัด กรรมการสถาบันราชภัฏ และกรรมการประจำสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อนุกรรมการข้าราชการตำรวจประจำจังหวัด และอนุกรรมการข้าราชการพลเรือน ฯลฯ ทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา บุคคลใดมีลักษณะต้องด้วยหลักเกณฑ์ดังกล่าวถูกตัดสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา จึงเป็นความเห็นที่ขัดแย้งกันสองฝ่าย กล่าวคือ

ฝ่ายแรก ได้แก่ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ต้องเสียสิทธิจากการวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เห็นว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ (๑๑) และ (๑๒) เพราะเป็นการตีความมาตรา ๑๐๕ (๑๑) คำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" เกินเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อันเป็นการจำกัดสิทธิของผู้สมัครรับเลือกตั้งมากกว่าที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ (๑๑) และ (๑๒) เป็นผลให้มีการเพิกถอนการสมัครรับเลือกตั้งภายหลังที่รับสมัคร และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งได้ประกาศรายชื่อผู้สมัครแล้ว จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ฝ่ายที่สอง ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) นั้น ต้องมีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

๑. ตำแหน่งนั้น ๆ จะต้องมีที่มาจากกฎหมาย กฎ ระเบียบ ของทางราชการที่ระบุไว้

๒. การดำรงตำแหน่งเกิดจากการแต่งตั้ง โดยอาศัยกฎหมาย กฎ ระเบียบ ของทางราชการ

๓. อำนาจหน้าที่ของตำแหน่งนั้น ถูกกำหนดโดยกฎหมาย กฎ ระเบียบ ของทางราชการ ซึ่งการกระทำตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว มีผลกระทบต่อบุคคลอื่น หรือก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้

๔. บุคคลที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว อาจได้รับค่าตอบแทนเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดจากรัฐ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา บุคคลใดที่มีลักษณะต้องห้ามต้องด้วยหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็จะเข้าข่ายถูกตัดสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา

ประธานรัฐสภาเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ประธานรัฐสภาจึงใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องพร้อมความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า

๑. “คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจตีความคำว่า “เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ” ซึ่งถือได้ว่าเป็นการตีความบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่” และการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งตีความคำว่า “เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ” ว่าหมายความรวมถึง กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย กรรมการอิสลามประจำจังหวัด กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กรรมการการประถมศึกษาจังหวัด กรรมการสถาบันราชภัฏ และกรรมการประจำสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อนุกรรมการข้าราชการตำรวจประจำจังหวัด และอนุกรรมการข้าราชการพลเรือน ฯลฯ เป็นการตีความที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) และ (๑๒) หรือไม่ และ

๒. การที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งได้รับสมัครผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา และได้มีประกาศการรับสมัครโดยเปิดเผยแล้ว ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตีความคำว่า “เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ” จนเป็นเหตุให้มีการแจ้งผลการไม่รับสมัครภายหลังอีก ดังนั้นการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ออกหลักฐานการรับสมัครรับเลือกตั้งไว้แล้ว และได้มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งแล้ว แต่ต่อมาภายหลังกลับมาแจ้งตัดสิทธิการสมัครรับเลือกตั้งบุคคลนั้นอีกถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

พิจารณาแล้ว มีปัญหาวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ประธานรัฐสภามีอำนาจยื่นคำร้องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า กรณีเป็นเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งได้อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา และมาตรา ๑๔๕ (๓) วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นในการดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยวินิจฉัยความหมายคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) แต่กลุ่มผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ต้องเสียสิทธิจากการวินิจฉัยเห็นว่าคำวินิจฉัยดังกล่าวของคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) กรณีเป็นเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งและกลุ่มผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวนหนึ่งมีความเห็นที่แตกต่างกัน ไม่ใช่เป็นข้อโต้แย้งที่ประธานรัฐสภาจะเสนอมาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ แต่เมื่อเสียงข้างมากของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ แล้ว ผู้ทำคำวินิจฉัยจึงวินิจฉัยไปในคราวนี้ด้วยว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจตีความคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) หรือไม่ และตีความว่า หมายความรวมถึงบุคคลที่ดำรงตำแหน่งต่างๆ รวม ๒๘ ตำแหน่งนั้น ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

สำหรับปัญหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจตีความคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) หรือไม่ นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวในมาตรา ๘๗ บัญญัติว่า "บุคคลซึ่งจะมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ" คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีอำนาจตีความคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามประการหนึ่งของบุคคลที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ (๔)

ส่วนปัญหาว่า การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งตีความคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) ว่า หมายความรวมถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งต่างๆ รวม ๒๘ ตำแหน่งนั้น ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การพิจารณาคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) จะต้องพิจารณาคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ในความหมายทั่วไปซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

๑. ตำแหน่งนั้นมีที่มาจากกฎหมาย

๒. ได้รับแต่งตั้งโดยผู้มีอำนาจตามขั้นตอนหรือหลักเกณฑ์ของกฎหมายนั้น ๆ

๓. ได้รับมอบหมายให้ใช้ "อำนาจรัฐ" ที่เป็นอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร หรืออำนาจตุลาการ

๔. ได้รับค่าตอบแทนทั้งหมดหรือบางส่วน

สำหรับหลักเกณฑ์ข้อ ๑, ๒ และ ๔ มีความหมายที่ชัดเจนจากกฎหมายที่กำหนดให้มีตำแหน่งนั้นอยู่แล้ว แต่หลักเกณฑ์ข้อ ๓ พิจารณาถึง "การใช้อำนาจรัฐ" ซึ่งต้องแยกพิจารณา คือ ในส่วนของการใช้อำนาจบริหารจะหมายถึงผู้นั้น หรือตำแหน่งนั้นมีอำนาจหน้าที่ที่เป็นการบริหารราชการแผ่นดิน เช่น การออกใบอนุญาต อนุมัติ เป็นนายทะเบียนหรือเป็นการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายเฉพาะนั้นๆ ในส่วนของการใช้อำนาจนิติบัญญัติ ที่เป็นการออกหรือตรากฎหมายในลำดับรอง เช่น ข้อบังคับ กฎระเบียบ และประกาศต่างๆ ตามกฎหมายนั้นๆ และในส่วนของการใช้อำนาจตุลาการจะหมายถึงการวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา ข้อโต้แย้ง หรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้นตามกฎหมายนั้น ๆ

เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๐ ที่บัญญัติถึงการกระทำอันต้องห้ามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมาตรา ๑๒๘ นำมาใช้บังคับกับสมาชิกวุฒิสภาด้วยโดยอนุโลมแล้ว ปรากฏว่า มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง บัญญัติยกเว้นมิให้ใช้บังคับ มาตรา ๑๑๐ วรรคหนึ่ง กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาหลายกรณี โดยเฉพาะกรณีเป็นกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะต่างๆ ซึ่งตามกฎหมายเหล่านั้น กรรมการดังกล่าวอยู่ในความหมายของคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามหลักเกณฑ์ของความหมายทั่วไปดังกล่าวข้างต้น แสดงว่า รัฐธรรมนูญไม่ได้ห้ามโดยเด็ดขาดมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาดำรงตำแหน่งเป็น "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ทั้งหมดทุกกรณี

ดังนั้น การพิจารณาคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจพิจารณาแต่เฉพาะหลักเกณฑ์ตามความหมายทั่วไปเท่านั้น โดยที่ลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ (๑๑) ของผู้ที่ดำรงตำแหน่ง "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" เป็นข้อห้ามขณะยื่นสมัครรับเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และของสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๒๖ (๔) และเป็นลักษณะต้องห้ามที่ทำให้สมาชิกภาพสิ้นสุดเมื่อได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาแล้วด้วยตามมาตรา ๑๑๘ (๕) และมาตรา ๑๓๓ (๕) ฉะนั้นการตีความคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับในขณะยื่นสมัครรับเลือกตั้งหรือเมื่อได้รับเลือกตั้งมีสมาชิกภาพเป็นสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาแล้ว กับข้อยกเว้นไม่ต้องห้ามให้ดำรงตำแหน่งเป็น "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง ต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่ขัดกัน มิฉะนั้นย่อมกลายเป็นว่า ต้องห้ามในขณะสมัคร แต่ไม่ต้องห้ามเมื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาแล้ว ซึ่งทำให้สับสนและไม่ถูกต้องตามหลักการของการตีความกฎหมาย

พิจารณาแล้วคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) นอกจากจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามความหมายทั่วไปแล้ว ย่อมต้องมีองค์ประกอบเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย

ประการแรก ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) คำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" บัญญัติรวมอยู่ในอนุมาตราเดียวกันกับข้อห้ามของผู้ที่เป็น "พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น" ซึ่งข้อห้ามอื่นๆ ในอนุมาตราเดียวกันนั้น มีลักษณะที่เหมือนกันประการหนึ่งคือ ผู้ดำรงตำแหน่งได้รับค่าตอบแทนในลักษณะของเงินเดือนทั้งสิ้นและเพื่อมิให้ข้อต้องห้ามในประการดังกล่าวนี้ มีผลกระทบต่อค่าตอบแทนของผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับอยู่ก่อนแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง จึงบัญญัติยกเว้นมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้นั้นได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น คำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) ต้องเป็นตำแหน่งประจำที่ได้รับค่าตอบแทนในลักษณะของเงินเดือน ฯลฯ

ประการที่สอง ต้องเป็นตำแหน่งที่ตามกฎหมายนั้นๆ บัญญัติให้ใช้อำนาจรัฐที่ถือว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะอำนาจรัฐนั้นมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลโดยตรงหรือทันที กฎหมายจึงต้องกำหนดไว้เป็นการคุ้มครองผู้ปฏิบัติและประชาชนที่จะได้รับผลกระทบจากการใช้อำนาจรัฐนั้น

ประการที่สาม เฉพาะสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ บัญญัติให้รัฐดำเนินการแนะนำผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยเท่าเทียมกัน และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้ดำเนินการหาเสียงเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ฉะนั้น ตำแหน่งใดที่สามารถให้คุณให้โทษกับผู้อื่นเป็นเหตุให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกันในระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยกัน ย่อมถือว่าเป็น "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑)

ประการที่สี่ ตำแหน่งนั้นมีที่มาและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจูงใจให้เกิดความขัดแย้งกับอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาถึงขนาดใช้ต่อรองกันได้ กล่าวคือ ตามรัฐธรรมนูญต้องการให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นกลางทางการเมืองอย่างแท้จริง ฉะนั้น ถ้าที่มาและการพ้นตำแหน่งนั้นอยู่ในความควบคุมดูแลของฝ่ายบริหารอย่างใกล้ชิดที่อาจทำให้สูญเสียผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดได้ ถึงขนาดที่ทำให้ขัดแย้งต่อการพิจารณาแต่งตั้งถอดถอนฝ่ายบริหารตามอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาย่อมถือว่าเป็น "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑)

เมื่อพิจารณาบุคคลที่ดำรงตำแหน่งต่างๆ รวม ๒๘ ตำแหน่งที่คณะกรรมการการเลือกตั้งตีความว่าเป็น "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) แล้ว เห็นว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งกรรมการและอนุกรรมการต่างๆ รวม ๒๗ ตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบ เป็นตำแหน่งที่ไม่ได้รับการมอบหมายให้ใช้อำนาจรัฐ

ส่วนปัญหาว่า การที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งได้รับสมัครผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา และได้มีการประกาศการรับสมัครโดยเปิดเผยแล้ว ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตีความคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" จนเป็นเหตุให้มีการแจ้งผลการไม่รับสมัครภายหลังอีก ดังนั้น การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ออกหลักฐานการรับสมัครรับเลือกตั้งไว้แล้ว และได้มีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งแล้ว แต่ต่อมาภายหลังกลับมาแจ้งตัดสิทธิการสมัครรับเลือกตั้งบุคคลนั้นอีกถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เป็นการขอให้วินิจฉัยการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งตีความคำว่า "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ว่าหมายความรวมถึงบุคคลที่ดำรงตำแหน่งกรรมการและอนุกรรมการต่างๆ รวม ๒๗ ตำแหน่ง เป็นการตีความที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) ส่วนที่ตีความว่าตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐนั้น ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๙ (๑๑) แล้ว

นายอุระ หวังอ้อมกลาง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ